

той романъ има много неестествено и недѣйствително, защото е художествено възпроизвеждане на самия живот. Възхищението на една велика душа lying на всяка страница. Авторът е доказал, че умъе много да наблюдава и комбинира. Езикът му е благозвучен, елагантен и мощен. Подъ и него е вистинска народна епопея. Вазовъ спечели велика културна придобивка за България, като се удостои да му принадлежат творенията почти на всички европейски езици.

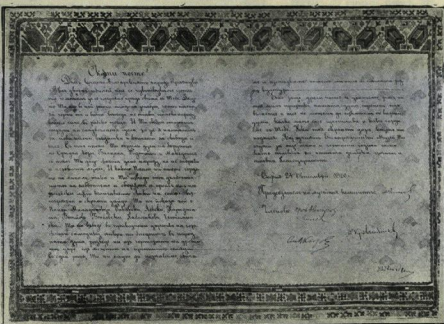
Пръвти години от епохата създадохме освободеното до съвременния Вазовъ е изобразил въ романа Нова земя. Обществения живот заедно съ политическия движението — ето какната, на която авторът е извадил положителни и отрицателни характери на новото време. Най-ранообразни сцени сж извадени въ всилковидни художествени форми, дѣто епичният елементъ и разкошният стилъ се напириватъ.

Романътъ Казаларската царича, Свѣтославъ Тертеръ и поистѣта Иванъ Александъръ краснориво ни доказватъ и убивратъ въ беспрони епичен даръ на Вазова. Казаларската царича ни запознава съ живота на българската интелигенция създадението. Придадени сж прилично женски характери. Свѣтославъ Тертеръ и Иванъ Александъръ сж царова пластика ни придаватъ прѣмето на дамата икогашни български царе, подложени на закона за прищивността.

Драми

Изъ „Театрътъ на Ив. Вазовъ“ отъ Б. Ангеловъ (Юбилеен сборникъ „Иванъ Вазовъ“ — животъ и творчество, поъз редакцията на Др. Ст. Ромиски).

Неговото драматическо творчество въ всичката си пълнота и хронологическа рефъ може да се обхване съ единъ погледъ отъ следния списъкъ на драматични му произведения: 1. Михаеки чорбаджи — 1882 г.; 2. Руска — 1883 г.; 3. Хъшове — 1894 г.; 4. Вѣстни-

Отъ Етнографическия Музей.

каръ ли? — 1900 г.; 5. Службогоници — 1903 г.; 6. Бориславъ — 1909 г.; 7. Къмъ пролетъ — 1910 г.; 8. Подъ и него — 1911 г.; 9. Казаларската царича — 1912 г.; 10. Ивайло — 1913 г.

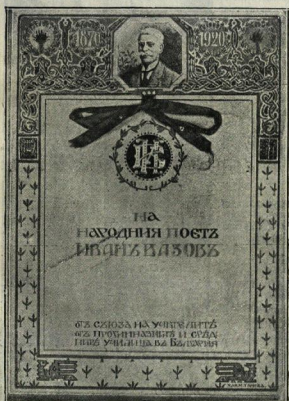
Както въ другитъ видове на своето творчество, така и въ драмата, Ив. Вазовъ живѣе и твори въ крака на въпроси и интереси, които сж близки на широката маса на интелигентния български сѣтъ. Неговата голѣма и силна амбиция е да бъде общодостъпенъ и добръ разбранъ. Той не претендира за илзавка аристократична изключителност; напротивъ, мисли и чувства като другитъ, и отъ тона си прави едно качество, съ което се гордѣе; то често подчирва, че е изразителъ на чувствата и идеологията на широкото мнозинство.

Сюжетитъ на неговитъ драми и комедии сж винаги злободневни въпроси и въскрѣдени интереси; голѣмитъ морални, психологически и обществени въпроси му сж доста чужди. Неговитъ изрази сж винаги по умствения ръстъ на широката маса, близки и понятни иен, и стоятъ на равнището на нейнитъ

привичии и духовни интереси илюбно. Вазовъ се явява почти винаги изразителъ на една идеология и чувствителност, които могат да се опираѣтъ като прѣседи на нашата, и затова обществитъ незначителъ титутъ, съ които го явяватъ, националенъ поетъ, — отговаря въ голѣма степенъ на истината. Въ свои почти маало или много образовани българитъ е винаги на висотата на неговитъ художествени изрази; тоъ може да приложима въско негово произведение безъ затруднение, безъ напрежение, безъ усилие и почти-вълновето случаи — въ пълна хармония съ принципитъ и чувствата си; той иъма нужда да придобѣва умственъ авторъ, за да провине въ дълбочината на неговата мисль и случитъ на рѣзни конфикти съ него на почвата на идеи и мирогледъ сж ограничени до единъ неговѣтъ кракъ послѣвателни на трогитъ възгледи. Това придава винаги този тихъ, охотенъ и споконий сериозенъ видъ на зрителата зала при всяко представяване на неговата мисль. Въ погледитъ на зрителитъ силни една мисль, която се постига безъ напрежение, едно чувство, което се прѣживява безъ усилие.

Сюжети за драмитъ сж Вазовъ черпи единако отъ сѣрйемния животъ и историческото минало, дори прѣлично отъ сѣрйемния животъ: отъ десетъ негови пьеси само три сж исторически: Бориславъ, Къмъ пролетъ и Ивайло.

Пьеситъ отъ сѣрйемния животъ могат да се раздѣлятъ на двѣ групи: едни, които възскаждатъ епохата прѣди освобождението, — други, които рисуватъ живота създадено освобождението и до най-ново време. Отъ прѣвата група сж: Руска, Хъшове и Подъ и него, а отъ втората: Михаеки чорбаджи, Вѣстникъ ли? Службогоници, Казаларската царича.

Х. К. Тосевъ

Отъ Съюза на учителитъ отъ прогимназитъ и срѣднитъ училища въ България.

Х. К. Тосевъ

Отъ Съюза на учителитъ отъ прогимназитъ и срѣднитъ училища въ България.